

Nadala a la Fundació Joan Miró

***Fina, sembra, que uns altres ja recolliran*, de Fina Miralles**

27 de novembre de 2014 – 11 de gener de 2015

Inauguració: Dijous 27 de novembre de 2014 a les 19 h

Entrevistes amb Fina Miralles: del 24 al 27 de novembre

La Fundació Joan Miró presenta la Nadala 2014, *Fina, sembra, que uns altres ja recolliran*, una instal·lació de Fina Miralles.

Fina Miralles reflexiona sobre la renovació vital pròpia del solstici d'hivern. La intervenció es pot visitar del 7 de novembre de 2014 a l'11 de gener de 2015 a l'entrada de la Fundació Joan Miró.

La Nadala de la Fundació Joan Miró és un projecte que vincula artistes locals amb les festes de final d'any. Des de 2007, la Fundació acull una instal·lació creada específicament per un artista, que fa la seva interpretació d'algun dels temes propis d'aquestes festes.

En les edicions anteriors, els espais de la Fundació han presentat propostes de Perejaume, Ignasi Aballí, Tere Recarens, Antoni Llena, Fernando Prats, Jaume Pitarch i Eulàlia Valldosera.

A *Fina, sembra, que uns altres ja recolliran* Miralles relaciona la simbologia del pessebre amb el solstici d'hivern i amb el cicle anual de regeneració. D'un entorn erm neix un infant miraculós, de la mateixa manera que de l'aparent inacció de l'hivern sorgeix un esclat de vida a la primavera.

En relació amb aquesta intervenció, Fina Miralles escriu: «Els nostres orígens són la terra. Millor dit, la cultura de la terra, la cultura del cereal. Venim de l'inici de l'agricultura, dels egipcis o potser de més lluny en el temps, del món antic, de la pedra, del Neolític, quan l'ésser humà va establir el lligam íntim i màgic de relació amb la naturalesa, mitjançant el primer acte cultural de transformació d'allò que ens envolta. Així l'acció humana i l'acció espontània queden íntimament unides. De la mateixa manera que art i vida queden units a la meua pràctica».

Fina Miralles (Sabadell, 1950) va tenir un paper molt important en l'art conceptual català que va sorgir amb força els anys setanta del segle passat. També va participar en la creació de l'Espai 10, l'actual Espai 13 de la Fundació Joan Miró, a finals d'aquella dècada. A partir dels anys vuitanta, va deixar les performances, els vídeos, les instal·lacions i els llibres d'artista per girar bruscament cap a la pintura com a paisatge per explorar el que anomena «l'invisible/visible». Des de 1999 viu a Cadaqués per decisió pròpia, al marge de l'escena artística. Des del seu refugi, Miralles continua activa i fidel al seu diàleg quotidià amb la terra, el mar i els ritmes de la natura.

© Fundació Joan Miró, Barcelona. Foto: Pere Pratdesaba

Imatges disponibles per a premsa: <http://bit.ly/1yc3a50>

Per a més informació:

Elena Febrero / Amanda Bassa

Premsa Fundació Joan Miró - +34 934 439 070 – press@fundacionmiro-bcn.org